

عنوان مقاله:

کاربست رویکرد روانشناختی گوردون آلپورت بر سیر تطور و تحول «معشوق» در ادبیات کلاسیک فارسی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 7، شماره 24 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضوان وطن خواه - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید بهشتی

سید عباس شفتی - عضو هیات علمی گروه روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

ادبیات فارسی کلاسیک را اگر به تمامی، ادبیات تغزل و عشق نتوان نامید، اما بی شک بخش عمده ای از آن را باید در قلمرو عشق و غزل دانست؛ یگانه فرمانروای این خطه نیز کسی نیست، جز «معشوق» که هر دم به شکلی و جامه ای در می آید و جلوه گری می کند؛ گاهی آسمانی می شود و گاهی زمینی. گاه نیز معشوق، زمینی- آسمانی است. هدف این پژوهش بررسی این تحول، تنوع و دگرگونی در دوره های مختلف شعر کلاسیک فارسی است؛ به این منظور دیدگاه روانشناسی آلپورت، ملاک و ابزار پژوهش قرار گرفته است. آلپورت رفتار انسان ها را از منظر انگیزه مورد بررسی قرار داده است. در این پژوهش نیز سیر تحول و تکوین «معشوق» در ادبیات فارسی از همین دیدگاه بررسی شده است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که سیر تکاملی معشوق در ادبیات فارسی با دیدگاه آلپورت قابل تبیین و بررسی می باشد.

کلمات کلیدی:

"نقد روانشناختی"، "ادبیات غنایی کلاسیک"، "معشوق"، "آلپورت"، "انگیزه"، "کنش خود مختار"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279500>

